

Q&A til Bog & Idé — SIRENE af Cecilie Buhl

Hvad handler bogen om?

Da en kvinde findes dræbt på stripklubben Sirene i København, bliver Alvilda Olsen kaldt på arbejde. Det er hendes første dag i Drabsafdelingen, og her møder hun den garvede efterforsker Bjørn Gregersen. De to finder hurtigt ud af, at de er uenige om det meste, men er tvunget til at arbejde sammen om at opklare drabet.

Samtidig går Sally Frost, en fändenivoldsk negletekniker, på jagt efter gerningsmanden selv. En dyster hemmelighed fra Sallys fortid rører på sig, og hun drives af et stærkt ønske om hævn.

Snart er det ikke kun et spørgsmål om, hvem der står bag — men hvem der bliver det næste offer.

Hvad har inspireret dig til at skrive bogen?

Sirene — og resten af den kommende serie i øvrigt — er en hyldest til kvinder, for jeg havde lyst til at skrive en krimi, der gav plads til femininitet og kvindetematikker. Det er en sjov kontrast til genren, der ellers traditionelt set er mere mørk, dyster og mandsdomineret. I *Sirene* tager jeg nogle af kvindelivets rå, ærlige og uskønne facetter op. Emner som menstruation, fertilitet og seksualitet får lov til at fylde sideløbende med et spændingsfyldt krimiplot.

Hvilke tematikker har særligt optaget dig i arbejdet med bogen?

Tematisk har jeg været optaget af sirenen som arketype. I græsk mytologi er hun portrætteret som en ond, lokkende skabning, der gennem sin skønsang får sømænd ledt ud på dybt hav, så de til sidst lider en grusom druknedød. På den måde minder hun om slangen fra syndefaldet i Bibelen og bliver dermed dæmoniseret. Det slog mig, at kvinder på en stripklub måske er nutidens svar på sirener, og derfor finder en del af handlingen sted der. Og så kan man jo tænke lidt over, om det er kvinderne, der leder mænd i fordærv, eller om mænd lader sig fordærve?

Hvem er din hovedkarakter? Hvordan blev han/hun til?

I *Sirene* kommer I til at møde tre hovedkarakterer; Alvilda Olsen, Bjørn Gregersen og Sally Frost.

Alvilda er den nye efterforsker i Drabsafdelingen. Hun er ambitiøs og har masser af gåpåmod, men er også en anelse dumdrstig. Hun flygter ind i sit arbejde, fordi hun er hjerteknust over at være blevet forladt af sin ekskæreste, efter hun fik en abort. Jeg er selv jævnaldrende med Alvilda og havde lyst til at skabe en ung, kvindelig hovedkarakter, der slet ikke er i mål med det manuskript, der er forventet af en kvinde i 30'erne.

Bjørn er den garvede efterforsker i Drabsafdelingen, gift med Lone og far til tre børn, herunder efternøleren Helena, som han skal holde konfirmation for lige om lidt. Han er svært utilfreds med, at han skal være makker med Alvilda, for der er en generationskløft imellem dem, og de taler slet ikke samme sprog. Og så har han én kæmpe stor hemmelighed, som han nok ville gøre alt for, du som læser aldrig fandt ud af, men som alligevel bliver afsløret i bogen.

Sally er en lidt atypisk hovedkarakter, for hun er en fandenivoldsk negletekniker med salon på Christianshavn. Hun ligner en prinsesse fra Vestegnen med tatoveringer, overfyldte læber, sylespidse negle og har en *I-don t-give-a-fuck*-attitude. Hun gør en dyd ud af ikke at være afhængig af andre og lader generelt ikke folk komme tæt på, men man skal ikke tage fejl af hende; hun vil dø for dem, hun elsker. Og så har hun sin helt egen agenda, som hun ikke vil dele med politiet.

Hvordan er bogen blevet til?

I modvind har jeg lyst til at sige. Jeg skrev *Sirene*, mens mit eget liv slog kolbøtter, og på den måde blev bogen mit helle. Jeg har skrevet den hjemme i min lejlighed på Christianshavn, hvor en stor del af handlingen også foregår, og så har jeg været på researchture rundt i stripklubmiljøet, talt med en dominatrix og fået uvurderlig hjælp af en drabsefterforsker, en kriminaltekniker og en retsmediciner til at gøre plottet troværdigt. Nu glæder jeg mig til, den skal ud at leve hos jer læsere og håber, I vil tage godt imod den.

Hvad betyder det for dig at skrive?

Jeg har aldrig villet noget mere i hele mit liv end at være forfatter. Lige siden jeg var lille, har jeg været opslugt af fortællinger. At sidde alene og finde på karakterer, plot og tematikker er sjovere for mig end at stå på en natklub. Jeg føler, min sjæl kan ånde ved

tastaturet. Det er så meningsfyldt at skabe historier, som kan underholde — og måske endda røre — andre. Det er et sjælekald, som jeg føler mig dybt privilegeret over at have fundet.